

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-503

12.5.2026

Gjensidige Forsikring ASA

Næringsliv

Regresskrav mot styreleder – uredelig brudd på opplysningsplikt? – fal. § 8-1 og aksjel. § 17-1.

Firma N var forsikret i foretaket, og klager, som var styreleder, meldte 9.12.25 om tyveri av firmaets verktøy fra en bod. Foretaket utbetalte 28.1.25 erstatning for verktøyet med kr 82 111 etter egenandel, men krevde 30.6.25 tilbakebetalt beløpet da det hevdet firma N uredelig hadde brutt opplysningsplikten ved skadeoppgjøret iht. fal. § 8-1 fjerde ledd. Foretaket ønsket ikke et fremtidig kundeforhold med hverken firma N eller klager. Firma N klaget på avgjørelsen, men fordi N gikk konkurs, rettet foretaket i stedet regresskrav mot klager personlig med henvisning til aksjel. § 17-1. Det viste til at klager hadde vært styreleder og delaktig i skadeoppgjøret, herunder sendt foretaket bilder av lås, skadet låsebeslag og en bodvegg, som stammet fra internett og et annet innbrudd. Klager hadde også innsendt opplysninger hvor det fremgikk at firmaet ikke hadde kvitteringer for verktøyet fordi disse var brent opp da deres lokaler brant 13.9.24. Dette samsvarte ifølge foretaket ikke med opplysninger om at tyveriet skjedde fra en bod innleid av P på vegne av firma N, hvor P oppbevarte verktøy anskaffet etter brannen. Klager hevdet på sin side at foretaket ikke kunne kreve refundert erstatningen fra han personlig, idet han hadde vært sykmeldt i 2024 og kun meldte skaden fordi han var styreleder. Han hadde i god tro sendt dokumentasjon og bilder han hadde mottatt fra P, og først i ettertid blitt oppmerksom på at det var illustrasjonsbilder. Han hadde ikke hatt fysisk tilgang til verktøy, boden eller arbeidsplassen, og hevdet det ikke forelå noen bevisst eller uaktsom handling fra hans side. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmål om foretaket kan kreve regress fra klager.

Firma N var forsikret i foretaket, og klager, som var styreleder, meldte 9.12.24 at firmaets verktøy hadde blitt stjålet to dager tidligere fra en bod tilhørende firmaets kontaktperson P. Det ble oppgitt til foretaket at «Varene er ca. 6-7 måneder gamle, ikke brukt. Planen var at de ville brukes av vår snekker, men han ble sykmeldt juni/juli og har ikke vært på jobb siden det».

I politianmeldelsen 10.12.24 skrev klager at «noen har kommet seg inn hvor bodene er og brutt seg inn i boden. De har tatt verktøy», og at «Det er business partneren min som hadde tatt verktøyene hjem og lagret dem i sin bod». Klager oppga at en båndsag, bolepiistol, kombosett og «Driller batterisett» var stjålet.

Både klager og P hadde korrespondanse med foretaket, som etterspurte opplysninger og dokumentasjon. Det sto i et brev datert 19.12.24, skrevet av P, men sendt av klager, følgende:

Viser samtale med saksbehandler idag ifb med fremvisning av kvitteringer for verktøyet som er meldt stjålet, men grunnet brann i høst i verkstedet og byggeplass kontoret, brente opp alle kvitteringer på alt, ordrebekreftelser / fakturaer og alt på det vi eier

Fikk bekreftet at hvis vi laster inn en erklæring på saken, skulle saksbehandler gjøre det samme, og da skulle det fremvisning av kvitteringer ikke være et stoppende punkt eller årsak til ikke vi er dekket inn på tyveriet vi hadde.

P skrev til foretaket 15.1.25:

hei eier av boden har for lengst fikset inngangs døren til bygget da 10 andre har leiemål der. men kan sende bilde av oppklippet lås og bod døren snakket med dere sist på tlf og etterfølgende mail av tilbud og fakturaere er brennt opp m den Pcen og permer vi hade da bygget/ verkstedet vi hade i høst tok fyr pga lynn nedslag og alt er brennt opp , så blir vanskelig a fremskaffe det... kan som løsning kjører rundt de steder de selger de verktøyer og be dem gi tilbud ,men det vil jo ikke vere det på gjeldende verktøyer vi har mistet det vil bare vise priser på det vi har stjålet er lik våre opsett.... var derfor din kollega0 Osagde det sku gå bra uten det , se samtale logg og mit brev rundt dette

P sendte samme dag bilder og skrev at de «viser bod døren jeg tok bilder av, den viser bod og bod dør og klippet lås og ødelagt lås feste», samt «bilde jeg tok av bod veggene opbygning der hvor vi kort tids leiet opbevaring». Ifølge foretaket skal også klager ha innsendt bilde av metalldør med ødelagt låsebeslag og hengelås, samt bilde av en vegg i boden, noe klager ikke har bestridt.

Klager skrev til foretaket 27.1.25 bl.a.:

da jeg anmeldte tyveriet til politiet i desember, rett etter tyveriet, glemte jeg å nevne den 5. gjenstanden (Kapp-/gjærsag Festool) - jeg tror delvis på grunn av at jeg var stresset med situasjonen og jeg ikke hadde forstod alt om hva hadde blitt tatt.

Men det er grunnen Festoll ble inkludert i tilbudet jeg fikk fra M som jeg videresendte til dere i forrige uke.

Basert på pristilbud som ble sendt foretaket for tilsvarende verktøy, utbetalte foretaket 28.1.25 kr 82 111 i erstatning etter fradrag for kr 15 000 i egenandel.

I mars 2025 ble saken tatt ut til kontroll av foretaket etter at det mottok opplysninger som tilsa at det var grunn for å undersøke dokumentasjonen i saken. Foretaket avdekket da at innsendt bilde av lås og låsebeslag, og av en bodvegg, var hentet fra internett. Bildet av lås og låsebeslag var publisert i en nyhetsartikkel etter flere innbrudd i 2019. I foretakets utredningsrapport 3.6.25 sto det at dette var bilder som var innsendt av klager, og at verktøyet meldt stjålet samsvarte med verktøy som ble skadet i en brann 13.9.24 der firma N hadde mottatt erstatning på kr 150 000 som utgjorde maskdekning for eiendeler, herunder verktøy. Totalt krav hadde da vært ca. kr 300 000. Det sto også at P hadde meldt et skadekrav i mars 2025 via sin private innboforsikring, og da sendt flere bilder av verktøy som hadde blitt stjålet fra ham. Foretaket bemerket i sin rapport at P hadde meldt stjålet mange av de samme gjenstandene som var blitt meldt stjålet fra firma N i desember 2024 og meldt skadet i brannen 13.9.24.

Foretaket påpekte også at begge tyveriene som var meldt skulle ha skjedd fra P sin adresse, at både P og klager var i dialog med foretaket i tyverisaken fra desember 2024, at det meste av dokumentasjonen i den saken var sendt av klager, og at foretakets skadebehandlingssystem viste at de begge hadde åpnet filene foretaket hadde mottatt. Det ble vist til at firma N hadde forklart i tyverisaken i desember 2024 at de ikke hadde kvitteringer for verktøyet fordi de forsvant ved brannen, og at foretaket derfor stilte spørsmål ved om ikke nytt verktøy hadde blitt handlet inn etter brannen. Det påpekte at det normalt ved kjøp av verktøy av nyere dato hos seriøse forhandlere forelår elektroniske kvitteringer.

I politianmeldelsen i desember 2024 var det oppgitt at tyveriet hadde skjedd hjemme på P sin adresse, mens P i intervju i hans private tyverisak fra 13.3.25 forklart at han ikke hadde vært utsatt for tyverier fra sin bod i forkant. Ifølge rapporten hadde P forklart at han kjøpte verktøyet fra firma N da han og klager skulle gå hver for seg, og at han var i prosess med å stifte nytt AS. Foretaket avdekket at P og klager tidligere hadde eid firma S sammen, at det ble slått konkurs i

2024, dvs. noen måneder før firma N ble stiftet, samt at P hadde vært involvert i flere konkurser og tvangsoppløsninger, ilagt konkurskarantene i 2019 på to år, 12.11.24 dømt for bl.a. bedrageri og 5.3.25 ilagt ny konkurskarantene for to år.

Klager ble som styreleder av firma N varslet 3.6.25 om foretakets funn, herunder at foto av skadet låsebeslag og hengelås stammet fra en nyhetssak etter et innbrudd i 2019, samt at verktøyet som var meldt stjålet var av samme type som det som ble skadet i brannen i september 2024.

Klager svarte 6.6.25 at det var P som hadde oppdaget innbruddet, som fant sted da klager selv var sykemeldt. Klager hadde ikke selv vært i boden, men meldt forholdet til politiet og foretaket fordi han var styreleder. Da klager først snakket med P trodde han innbruddet hadde funnet sted i P sin private bod, men etter ny samtale forsto han at det var fra en bod P hadde leid på vegne av firma N for midlertidig lagring av verktøy anskaffet etter brannen. Klager hadde mottatt bildet han sendte videre til foretaket fra P, og forsto først i ettertid at det på det aktuelle tidspunktet ikke hadde vært mulig å ta bilder pga. dårlig belysning og forholdene på stedet, slik at bildet var et illustrasjonsbilde av en lignende type bod. I ettertid så klager at bildet skulle vært merket som et eksempelbilde, og han beklaget det. Han hadde ikke hatt som intensjon å sende villedende dokumentasjon. Ifølge klager hadde P etter innbruddet organisert kjøp av nytt verktøysett via en kontakt som hadde kredittkonto fordi firma N hadde utestående gjeld til P, og anskaffelsen ble ansett som en delvis tilbakebetaling. Klager opplyste at dette var et nytt verktøysett som ikke ble skadet i brannen, og han viste ellers til at P hadde informert om at både vaktmester og en nabo hadde sett skader på lås og dør, samt at også at en annen bod sto åpen.

I brev 30.6.25 til firma N ved styreleder krevde foretaket erstatningen på kr 82 111 tilbakebetalt. Det hevdet forholdet var omfattet av forsikringsavtaleloven (fal.) § 8-1 fjerde ledd. Det påpekte at et fremtidig kundeforhold ikke var ønskelig hverken for firma N, for andre firma klager hadde en ledende rolle i eller med klager. Det hevdet det var krevd erstatning for et forsikringstilfelle som ikke hadde skjedd og begrunnet det med at «Bildet av bod med skadet låsebeslag er hentet fra en gammel nyhetsartikkel. Bodene tilhørere ikke deres selskap», at «Bildet av vegg tilhørende bod er også hentet fra internett», og at «Verktøyet ble skadet i brannen i 2024. Dere har ikke kunnet dokumentere kjøp i etterkant av brannen tross kort tid mellom hendelsen». Foretaket hadde etterspurte kvittering fra kjøpet av verktøyet, da alt sammen skulle være under et år gammelt, men firma N hadde ikke hatt det, og klager hadde sendt et brev, angivelig skrevet av P, der det sto at kvitteringene hadde blitt borte ved brannen i firmaets lokaler høsten 2024. Foretaket mottok senere to pristilbud for tilsvarende verktøy og utbetalte hele kravet etter trekk for egenandel. Det påpekte at klagers forklaring om at kvitteringene hadde brent opp falt på sin egen urimelighet siden han også skrev at verktøyet ble kjøpt etter brannen. På denne bakgrunn fant foretaket det bevist at det var gitt bevisst uriktige eller ufullstendige opplysninger ved skadeoppgjøret, og at de forsto eller måtte forstå at det kunne føre til at de fikk utbetalt en erstatning de ikke hadde krav på.

Klager sendte klage 2.11.25 til foretaket, og foretaket fastholdt 27.11.25 at det kunne avslå dekning, kreve tilbakebetalt erstatningen og si opp enhver forsikringsavtale med firmaet og klager.

Klager sendte 1.12.25 klage til Finansklagenemnda.

Etter at foretaket mottok klagen og ble kjent med at firma N var konkurs, sendte det 18.12.26 krav til klager personlig om å tilbakebetale erstatningen på kr 82 111 med hjemmel i aksjeloven § 17-1. Det hevdet klager var kjent med og deltok i å gi foretaket uriktige opplysninger ved skadeoppgjøret, idet han meldte tyveriet 9.12.24 og sendte bildene av metall døren med ødelagt låsebeslag og hengelås, samt av en bodvegg, som stammet fra internett. Foretaket viste også til at klager hadde sendt brev, angivelig skrevet av P, hvor det sto at kvitteringene for verktøyet hadde

gått tapt i brannen høsten 2024. Foretaket bemerket at verktøyet meldt stjålet samsvarte med verktøy skadet i brannen, og at klager hadde oppgitt at tyveriet fant sted fra en bod P leide på vegne av firma N hvor han lagret verktøy anskaffet etter brannen. Foretaket anså derfor ikke forklaringen om at verktøyet var kjøpt inn etter brannen for troverdig, siden det på foretakets anmodning om kvitteringer var opplyst at disse hadde brent opp. I tillegg viste foretaket til at da P senere meldte et nytt tyveri mottok foretaket en avtale datert 4.2.25 mellom klager og P om overdragelse av verktøy som en delvis tilbakebetaling av utestående lønn for samme type verktøy som ble meldt stjålet ca. to måneder tidligere.

Klager har i det vesentlige anført at foretaket ikke kan kreve at han personlig tilbakebetaler erstatningen som ble utbetalt til firma N etter at firmaet gikk konkurs. Klager ble midlertidig styreleder i januar 2024 for å bistå ved oppstart og registrering av firmaet. Han ble etter kort tid sykmeldt, og forble sykmeldt resten av 2024, og hadde derfor ingen reell mulighet til å delta i driften. Han fratrådte som styreleder i mai 2024, men etter forespørsel fra P gikk han senere inn igjen i rollen fordi det ikke var mulig å finne en erstatter, men hans funksjon var kun formell og svært begrenset. Klager var verken daglig leder eller operativt ansvarlig, hadde ingen fysisk tilgang til verktøyene, boden eller arbeidsplassen, og ansvaret for utstyr, lokaler og praktiske forhold lå hos andre. Han kunne ikke selv kontrollere informasjonen han fikk, og handlet i god tro på bakgrunn av opplysningene som ble gitt. Bildet han sendte foretaket mottok han fra et annet styremedlem og var ikke klar over at det stammet fra internett. Han ble først senere oppmerksom på at det var et illustrasjonsbilde. Erstatningen gikk til firmaet, og ikke ham personlig, og han hadde ingen økonomisk interesse i saken. Det forelå ikke noen bevisst eller uaktsom handling fra hans side og det ville være urimelig å holde ham personlig ansvarlig for forhold som lå utenfor hans kontroll.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at det kan kreve tilbakebetalt fra klager erstatningen det utbetalte til firma N. Foretaket mener klager bevisst ga uriktige eller ufullstendige opplysninger i skadesaken og visste eller måtte forstå at det kunne medføre en uberettiget utbetaling. Etter at firma N gikk konkurs, ble regresskravet rettet mot klager personlig, jf. aksjeloven § 17-1, fordi han var styreleder. Foretaket viser til at klager selv kommuniserte aktivt med foretaket i skadesaken og sendte dokumentasjon. Det hevder det også kan nekte klager et fremtidig kundeforhold, jf. fal. § 1B-3 annet ledd, fordi han som styreleder deltok i et svik mot foretaket.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket kan kreve at klager personlig tilbakebetaler erstatningen på kr 82 111 som foretaket har utbetalt til firma N.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Foretaket hevder firma N uredelig brøt redegjøringsplikten etter fal. § 8-1 fjerde ledd i forbindelse med et tyveri av verktøy som ble meldt inn i desember 2024. Foretaket anfører at N bl.a. ved klager som styreleder bevisst ga uriktige eller ufullstendige opplysninger som N forsto eller måtte forstå kunne føre til at det ble utbetalt en erstatning det ikke hadde krav på. Foretaket krevde

først tilbakebetalt utbetalt erstatning fra N, men fordi N gikk konkurs, rettet foretaket kravet mot klager personlig, jf. aksjeloven § 17-1.

Hvorvidt foretaket kan kreve regress av klager personlig, vil bl.a. bero på om det ble gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger til foretaket, og om dette var noe klager var bevisst og kjente til.

Foretaket har begrunnet sitt krav med at klager sendte bilde av en metalldør med ødelagt låsebeslag og hengelås, samt et bilde av en vegg i boden, som viste seg å stamme fra internett. Klager erkjenner at bildene stammet fra internett, men anfører at han ble klar over dette først senere. Ut fra dette representerte bildene objektivt sett uriktige opplysninger. Klager anfører imidlertid at han videresendte bilder han hadde mottatt i god tro, at det var P som oppdaget innbruddet, at klager selv hadde vært sykmeldt på dette tidspunktet, samt at han ikke hadde vært i den aktuelle boden, men meldte inn saken til foretaket fordi han var styreleder.

Foretaket har i tillegg begrunnet regresskravet med at klager videresendte brev fra P hvor det sto at kvitteringer for verktøyet var gått tapt i brannen i september 2024, mens klager senere også opplyste at P midlertidig oppbevarte i den innleide boden verktøy som var anskaffet etter brannen. Disse opplysningene fremstår motstridende.

Det er likevel uklart for nemnda om klager var «bevisst» at foretaket ble gitt uriktige og/eller ufullstendige opplysninger. Klager har forklart at han hadde vært sykemeldt og kun videresendte informasjonen han mottok fra P i god tro. Det er ikke fremlagt dokumentasjon i saken knyttet til klagers sykmelding, og det er ikke opplyst om hvilken rolle han hadde i forbindelse med den tidligere skadesaken etter brannen høsten 2024 da firma N også fikk erstatning for verktøy. Det er uklart hvilken faktisk kjennskap klager har hatt til firmaets verktøy og anskaffelse av dette, herunder hva som ble anskaffet etter brannen. Disse forholdene bør belyses med muntlige forklaringer fra partene og vitner under en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).